

mæssigt, at Skibet straks tillendegiver, at der er Spørgsmaal om Tilfald med Pest.

Reglen i sidste Stykke, hvorefter de i denne Paragraf omhandlede Skibe uden for Nødstilfælde kun maa anløbe Havne, i hvilke der findes en Karantænekommission, er overensstemmende med Lov 2den Juli 1880 § 21, 1ste Punktum.

ad § 17.

Medde af den sidst citerede Bestemmelse følgende Endringer svarer den her indeholdte Regel til Bestemmelsen i Afsnit I. § 4.

Regler, svarende til de i Paragrafen indeholdte, findes forøvrigt i Lov 2den Juli 1880 § 21.

ad § 18.

Bestemmelsen svarer til § 5 i Afsnit I. og til den svenske Rundgørelse af 1899 § 6. mom. 1 sammenholdt med § 8 mom. 1 og 2. Det tilføjes, at en til § 25 i Lov 2den Juli 1880 svarende Bestemmelse om Sagttagelseskarantæne over for „rent“ og „mistænkeligt“ Skib vilde være stridende mod Benedig-Konventionens Kap. II., Tit. VIII.

ad § 19.

Med de af Benedig-Konventionen flydende Endringer svarer Bestemmelsen til § 6 i Afsnit I.

ad § 20.

Paragrafen, der omhandler, hvad der vil være at foretage i det Tilfælde, at Skibet ved Eftersynet findes smittet, stemmer i alt væsentligt overens med den svenske Rundgørelse af 1899, jfr. navnlig dennes § 6 mom. 2 og § 9 mom. 1 Vitr. a.

Den i 1ste Stykke i Slutningen indeholdte, til Bestemmelsen i § 7 sidste Stykke svarende, Regel angaaende det Tilfælde, at Skibet i Udlandet har været underkastet en Behandling, svarende til det i denne Paragraf foreskrevne, stemmer med Lov 2den Juli 1880 § 23, 2det Stykke. Endskønt den svenske Rundgørelse ikke har nogen hermed stemmende Regel, har man dog anset det rigtigst at beholde den, da det, saa længe den med Svevig indgaaede Overenskomst om Afgang for danske Skibe til Benyttelse af Karantæneanlægget ved Rønne staar ved Magt, vil kunne være af Interesse for de fra Nord-søen kommende Skibe at kunne løbe derind.

I øvrigt henvises til, hvad ovenfor er bemærket om det tilsvarende Tilfælde i Afsnit I, jfr. § 7.

ad § 21.

Denne Bestemmelse svarer til § 8 i Afsnit I.

ad § 22.

Bestemmelsen svarer til § 9 i Afsnit I.

ad § 23.

Bestemmelsen svarer til § 11 i Afsnit I.

ad § 24.

De her indeholdte Regler stemme overens med Lov 2den Juli 1880 § 29.

ad § 25.

De her givne Regler stemme med Lov 2den Juli 1880 § 30.

ad § 26.

Bestemmelsen svarer til § 12 i Afsnit I.

ad § 27.

Med den af Benedig-Konventionen flydende Endring i Henseende til Fristen for Eftersynet svarer Bestemmelsen i øvrigt til § 13 i Afsnit I.

ad § 28.

Denne Paragraf indeholder Angivelse af de Varer, hvis Indførelse her til Riget skal kunne forbydes. De nu gældende Bestemmelser findes i Lov 2den Juli 1880 § 32, der imidlertid af Hensyn til, at der ikke ved Lovens Tilblivelse forelaa nogen almindelig fastslaaet Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilke Varer der kunne anses som smitteførende, indskrænker sig til at fremhæve nogle enkelte Genstande (brugt Vinne og lign.), men i øvrigt overlader til Administrationen at fastsætte, hvilke Varer, der i Tilfælde af Pest skulle kunne forbydes indførte.

Efter Benedig-Konventionen er denne Abstemthed fjernet, idet Konventionen indeholder en udtømmende Opregning af de paa-gældende Varer.

Nærværende Forslag er paa dette Punkt omtrent overensstemmende med Benedig-Konventionen, jfr. dennes Kapitel II. Tit. IV. Artikel I. I det væsentlige stemmer Forslaget ligeledes med Bestemmelserne i den svenske Rundgørelse af 1899, jfr. dens § 5.

ad § 29.

Den her indeholdte Bestemmelse, at Suitsministeriet kan paabyde Desinfektion af Genstande, hvis Indførelse kan forbydes, samt af de i foregaaende Paragraf som undtagne fra Indførelsesforbud nævnte (Kestegods m. v.), synes selvfølgelig.